

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	
Administrative konsekvenser for borgerne	Skatteaftalen fjerner en række af de administrative problemer, som grænsegængerne har levet med i dagligdagen.	
Forholdet til EU-retten	Med aftalen indføres fradrag for indskud på svenske pensionsordninger foretaget af vandrende arbejdstagere (grænsegængere og tilflyttere). EU-kommissionen har anlagt sag ved EF-domstolen med påstand om, at Danmark skal give fradrag for indskud på pensionsordninger i andre EU-lande foretaget af såvel vandrende arbejdstagere som andre arbejdstagere. Det er den danske regerings opfattelse, at Danmark ikke er forpligtiget til at indføre en sådan generel fradragsret og at indførelsen af fradrag for indskud foretaget af vandrende arbejdstagere via en bilateral aftale med Sverige ikke ændrer på dette.	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter lovforslagets § 1 bemyndiges regeringen til at tiltræde aftalen mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål. Aftalen er optaget som bilag til lovforslaget, og dens bestemmelser gennemgås nedenfor. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre overenskomstens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Disse betingelser er, at de to staters regeringer skal underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betingelser for aftalens ikrafttræden er opfyldt. Dette vil for Danmarks vedkommende sige, at dette lovforslag er endeligt vedtaget. Aftalen træder i kraft 21 dage efter, at begge lande har givet underretning til hinanden, jf. overenskomstens artikel 7. Aftalen vil herefter være en del af de to landes skattelovgivning.

De enkelte artikler i den dansk-svenske aftale har følgende bestemmelser:

Artikel 1 – Arbejde udført i bopælslandet

Formålet med denne artikel er at sikre, at grænsegængere, som bor i det ene land og som normalt udfører arbejdet i det andet land for en arbejdsgiver i dette andet land, bliver beskattet i arbejdsgiverens hjemland af hele lønindkomsten – uanset at dele af arbejdet reelt udføres uden for arbejdsgiverlandet. Dette er det letteste for grænsegængerne og deres arbejdsgiver og det sikrer, at betalingen af indkomstskat og sociale bidrag betales i et og samme land for så vidt angår hele lønindkomsten.

Bestemmelsen medfører, at arbejde – som faktisk udføres i bopælslandet (eller i et tredjeland) – ved anvendelse af artiklen om beskatning af personlige tjenesteydelser anses for udført i arbejdsgiverlandet. Det

er en forudsætning, at arbejdet udføres for arbejdsgiveren. Bestemmelsen opregner to tilfælde, hvor arbejde, som faktisk udføres i bopælslandet, ved anvendelse af artikel 15 i den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst skal anses for udført i arbejdsgiverlandet.

Det første tilfælde er, hvor arbejdet udføres fra en hjemmearbejdsplads i grænsegængerens egen bolig.

Det andet tilfælde er, hvor grænsegængerens udfører arbejdet i bopælslandet eller i et tredjeland som følge af tjenesterejser eller andet arbejde af lejlighedsvis karakter. Der kan eksempelvis være tale om kurser, konferencer, messer eller lignende. Bestemmelsen finder også anvendelse på håndværkere, som eksempelvis bor i Malmø og normalt arbejde i København, men som af sin arbejdsgiver lejlighedsvis sendes til Malmø for at arbejde. Beskatningen i arbejdsgiverlandet opretholdes således, selv om arbejdet faktisk udføres uden for arbejdsgiverlandet.

Der er indsat en tidsgrænse for, hvor stor en del af arbejdet, der kan udføres uden for arbejdsgiverlandet. Arbejdet i arbejdsgiverlandet skal således mindst udgøre halvdelen af arbejdstiden i hver 3 måneders periode.

Tidsgrænsen skal ses i sammenhæng med den aftale, som Den Sociale Sikringsstyrelse i Danmark og Riksförsäkringsverket i Sverige indgik den 4. december 2001 om administration af artikel 17 i EF-forordning nr. 1408/71 i visse grænsetilfælde (distancearbejde mv.). Det fremgår af punkt 4 i denne aftale, at:

»Efter ansøgning i hvert enkelt tilfælde gives samtykke til, at en person er omfattet af lovgivningen i arbejdsgiverens eller hovedarbejdsgiverens hjemstedsland i følgende situationer:

a. Personer ansat af én arbejdsgiver med hjemsted i ét land, når de både arbejder en væsentlig del i det